

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 25XCdo/30/2016
Identifikačné číslo spisu: 6112223534
Dátum vydania rozhodnutia: 23.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6112223534.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnych veciach žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpenou: doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., advokátom a konateľom Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedených na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 7C/236/2012, o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. marca 2014, č. k. 14Co/372/2014-105, 14Co/374/2014-69, 14Co/375/2014-69, 14Co/380/2014-69, 14Co/379/2014-69, 14Co/378/2014-68, 14Co/377/2014-69 a 14Co/376/2014-70, t a k t o

rozhodol:

Dovolania o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica uzneseniami zo 7. decembra 2012, č. k. 7C/236/2012-17, 7C/237/2012-17, 7C/238/2012-17, 7C/255/2012-18, 7C/260/2012-17, 7C/265/2012-16, 7C/270/2012-17 a 7C/271/2012-17 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdne poplatky za vznesené námietky zaujatosti vo výškach 66,- eur podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

2. Následne uznesením z 30. septembra 2013, č. k. 7C/236/2012-67 spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 7C/236/2012, 7C/237/2012, 7C/238/2012, 7C/255/2012, 7C/260/2012, 7C/265/2012, 7C/270/2012 a 7C/271/2012, pričom uviedol, že tieto budú vedené pod sp. zn. 7C/236/2012.

3. Na odvolania žalobkyne voči vyššie uvedeným uzneseniam, Krajský súd v Banskej Bystrici uzneseniami z 12. marca 2014, č. k. 14Co/372/2014-105, 14Co/374/2014-69, 14Co/375/2014-69, 14Co/380/2014-69, 14Co/379/2014-69, 14Co/378/2014-68, 14Co/377/2014-69 a 14Co/376/2014-70,

napadnuté rozhodnutia potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že z hľadiska obsahového išlo v podaných žalobách aj o námietku zaujatosti; za správny označil tiež následný postup súdu prvej inštancie pri vyrubení súdneho poplatku.

4. Proti uzneseniam odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolania a žiadala rozhodnutia zrušiť a pre prípad úspešnosti priznať jej náhradu trov dovolacieho konania. Dovolania odôvodnila tým, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ OSP), účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP) a vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd bol nesprávne obsadený (§ 237 písm. g/ OSP). Za nepodanie návrhu na začatie konania považovala nepodanie námietky zaujatosti, pretože to nebolo obsahom jej vôle. Za odňatie možnosti konať pred súdom považovala údajnú prekvapivosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Rozhodovanie vylúčeným sudcom v konaní pred súdom prvej inštancie vyvodzovala z toho, že išlo o sudcu súdu, ktorého nezákonným postupom jej mala byť spôsobená žalovaná ujma. Odvolaciemu súdu napokon vyčítala aj nesprávnosť jeho záveru, podľa ktorého sa vecné oslobodenie konania od súdnych poplatkov nevzťahuje na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)] po zistení, že dovolania podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolania treba odmietnuť, pretože smerujú proti rozhodnutiam, proti ktorým dovolanie nie je prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolania žalobkyne boli podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaných dovolaní posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 OSP.

7. V danom prípade ide o dovolania podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/328/2013, 4Cdo/229/2014, 4Cdo/235/2014, 6Cdo/120/2014, 6Cdo/304/2014, 7Cdo/1/2014, 7Cdo/79/2014, 8Cdo/132/2014, 8Cdo/133/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza.

8. Vzhľadom na to, že dovolania žalobkyne podľa § 237 ods. 1 OSP a § 239 OSP prípustné nie sú, najvyšší súd ich odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaných dovolaní.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.